

کاربرد مدل DBH برای شبیه سازی رواناب رودخانه ها

فائزه ابراهیمی^۱، محمدصادق صادقیان^۲، امیرحسین جاوید^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد عمران-آب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

۲- استادیار گروه عمران-آب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

۳- دانشیار گروه علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات

Ebrahimim1800@gmail.com

خلاصه

در صد زیادی از حجم بارش در مناطق مختلف کشور تحت تاثیر عواملی همچون پوشش گیاهی، کاربری اراضی، شیب زمین و شکل حوضه آبریز به رواناب سطحی تبدیل می شود. لذا برآورده حجم رواناب و بکار گیری روش های جمع آوری آب های سطحی برای تامین آب، روز به روز اهمیت بیشتری پیدا می کند. استفاده از مدل های هیدرولوژیکی این امکان را می دهد تا با شبیه سازی فرآیندهای هیدرولوژیکی، رواناب حاصل از بارش و ذوب برف در حوضه ها با کمترین هزینه و حداقل زمان ارزیابی شود. مدل DBH که در سال ۲۰۰۶ توسط دکتر تانگ در دانشگاه توکیو توسعه یافته، یکی از مدل های هیدرولوژیکی است که دارای ویژگی های فوق می باشد. هدف این تحقیق ارزیابی قابلیت مدل DBH در شبیه سازی رواناب برای حوضه آبریز لوارک است. نتایج بدست آمده از مقایسه بین رواناب مشاهده شده و شبیه سازی شده توسط این مدل توانایی آنرا در برآورد رواناب حوضه آبریز لوارک نشان می دهد.

کلمات کلیدی: مدل DBH، رواناب، مدل سازی هیدرولوژیکی، بیلان آب

۱. مقدمه

در اوایل دهه ۱۹۶۰ عده زیادی از دانشمندان برای برآورده رواناب حاصل از بارندگی در مناطق بدون ایستگاه هیدرومتری روش ها و مدل های مختلفی را به صورت معادلات تجربی و مدل های جعبه سیاه و مفهومی (به صورت خطی و غیرخطی) بکار گرفتند^[۱]. در دهه های ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰ و بعد از آن، مدل های شبیه سازی مختلفی برای محاسبه رواناب ناشی از بارندگی توسط محققین سراسر دنیا ارائه شده است. در این راستا از سوی محققین نیز سپاری از مدل ها به صورت احتمالی، مفهومی، تجربی، توزیعی و یکپارچه (یا توده ای) در مطالعات هیدرولوژیکی بکار رفته اند که در ذیل به برخی از معروف ترین آنها اشاره می کنیم: مدل حوضه آبریز ایستا نفورد (لینزی و کرفورد^۴ ۱۹۶۶)، مدل خطی ناش (ناش و ساتلکیف^۵ ۱۹۷۰)، روش SCS^۶ (سرвис حفاظت خاک امریکا ۱۹۷۲)، مدل HEC-HMS (مرکز انженرینگ مهندسی هیدرولوژی ارتش امریکا^۷ ۱۹۷۳-۱۹۹۸ تا ۲۰۰۱).

در یک نگاه کلی می توان روند شکل گیری مدل های هیدرولوژیکی را به سه نسل تقسیم کرد^[۲]:

۱) نسل اول قبل از سال ۱۹۸۰ توسعه یافت که براساس رابطه آماری بین بارش - رواناب، ترکیب مولفه های مختلف از چرخه هیدرولوژی و پارامتر های غالبا ثابت سطح در حوضه آبریز با روشهای یکپارچه یا به ظاهر توزیعی^۸ بنیان گذشته شد.

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد عمران-آب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران- ایران - کد پستی ۱۳۱۸۵/۷۶۸، ebrahimim1800@gmail.com

^۲ استادیار گروه عمران-آب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران- ایران - کد پستی ۱۳۱۸۵/۷۶۸، m.sadeghian29@yahoo.com

^۳ دانشیار گروه علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران- ایران - کد پستی ۱۴۷۷۸۹۳۸۵۵، a.javid@srbiau.ac.ir

^۴ Linsly & Craw ford

^۵ Nash & Sutcliffe

^۶ Soil conservation Service

^۷ Hydrologic Engineering Center

^۸ Fake-distributed